

■ Сіль землі

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Скоро 80 років мине, як ця жінка топче стобихівські стежки.

Галина МАКАРУК: «ТЕПЕР МОЖУ І ВМИРАТИ»

Ці слова ми почули від жінки, яку по праву можна назвати берегинєю села Стобихва, що в Камінь-Каширському районі. Так сказала Галина Іллівна, розповідаючи про здійснення мрії свого життя — відкриття пам'ятного знака односельчанам, які загинули в роки Другої світової війни

Катерина ЗУБЧУК

«Я І ЛЮБЛЮ СВОЄ СЕЛО, І НЕНАВИДЖУ»

У Стобихві я вже бувала. Бо не могли журналістські дороги не привести в село (а колись містечко, що мало Магдебурзьке право), яке за свою трьохсотлітню історію не раз було приречене на вмирання. Тож на сторінках нашої газети розповідала про «маленьку Швейцарію», як ще називають цей куточок із його чистими джерелами, що живлять Стохід, і світлими та щирими людьми, які тут живуть. А ще ж хорошим приводом для репортажу було те, що

в цьому селі у 1980-х роках знімали фільм про Миколу Вавилова, — і тоді його мешканці стали акторами.

Щоразу в числі героїв публікацій була Галина Макарук. Бо ж вона — жінка з поетичною душею — і про ті чисті джерела розказувала так, як ніхто, і вражень від зйомок кінострічки, що відтворює українське село під час Голодомору 1933 року, у неї дуже багато. Річ у тім, що вона не лише сама була

«Люблю своє село, бо тут і природа, і люди милі моєму серцю. А ненавиджу, бо дуже непростим було життя.»

акторкою, — у її хаті майже всі приїжджі столичні артисти ночували. Ми багато спілкувалися з Галиною Іллівною. Я вихоплювала з нашої розмови те, що було на той момент «на тему», і розуміла, що маю повернутися у Стобихву — уже спеціально до берегині цього села. І ця зустріч недавно відбулася...

Скоро вісімдесять літ, як Галина Іллівна топче стобихівські стежки. Таких старожилів тут небагато. З цього приводу жінка говорить:

— Мої ровесники, однокласники повтікали з села в тяжкий час. А я залишилася. Я вроджена була літати і ніколи не думала, що в цій клітці, на довічному засланні, як кажу, проживу, вважай, безвиїзно.

І вже про те «довічне заслання» конкретніше тлумачить:

— Бо хіба то не тюрмою був колгосп? Не подобається в полі махати сапкою — йди телят пасти. І більше нічого тобі не світить. Я свою Стобихву і люблю, і ненавиджу. Люблю, бо тут і природа, і люди милі моєму серцю. А ненавиджу, бо дуже непростим було життя, — здавалося, що й небо тисло. Це ж, аби поїхати кудись на навчання, треба було довідку із сільської ради мати. А отримати її вдавалось не кожному. Де вже мені — тій, що росла в неблагонадійній сім'ї. Батька мого вбили червоні партизани за зв'язок із повстанцями, а я стала бандерівкою.

Закінчення на с. 6

■ Тема № 1

Фото з «Фейсбук»-сторінки Олени Білозерської.

Площа перед входом у нову штаб-квартиру Альянсу — ідеальне місце для проведення урочистої переможної ходи української армії, вирішили наші захисниці.

У штаб-квартирі НАТО українкам аплодували стоячи

Цим дівчатам всього лише трохи за 20. Андріана Арехта, Дар'я Зубенко, Олена Білозерська, Майя Москвич, Галина Клемпоуз, Яна Зінкевич — кожна з них п'ять років свого життя провела під кулями. У їхніх очах — віра в перемогу, у долях — смуток втрат, а за плечима — величезний військовий досвід. Вирушаючи з дипломатичною місією в офіс Північноатлантичного альянсу, де до цього бували лише полковники та генерали, красуні одягли не вишукані сукні, а камуфляжні костюми

Мирослава КОЗЮПА

Минуло тижня у Брюсселі демонстрували документальний фільм «Невидимий батальйон». Це історії про наших жінок, які пройшли реальне пекло війни волонтерами, учасницями медичних, добровольчих формувань. Візит фронтовичок відбувся в рамках проекту «Амбасадор — українська ветеранська дипломатія», мета якого — повідомити світові про

«Ми, українці, захищаємо весь вільний світ від Росії.»

російську агресію на Донбасі та розповіді історії тих, хто віддав життя за Батьківщину, і тих, хто боротьбу продовжує в пам'ять і на честь полеглих Героїв та береже мирне небо для всіх нас.

Андріана Арехта, яка знайшла на війні своє кохання і п'ять місяців вагітності провела на фронті, зізналася, що дуже хвилювалася перед виступом: «Як зробити, щоб почувли? Як сказати, щоб розтопити замерзлий погляд? Як прокричати, щоб відчувли не «глибоку стурбованість»... Та з нами стяг 2014-го, з нами тисячі тих, хто тримає небо... Боже, почуй, НАТО, світ, люди, відкрийте очі, старі методи не працюють...»

Під час заходу, на який зібралися дипломати країн — учасниць НАТО, представник України в Альянсі посол Вадим Пристайко зазначив, що наші жінки — сестри, матері, доньки — вимушені були взяти в руки зброю, щоб захистити свою землю. «Вони підтриму-

вали солдатів, виносили з поля бою поранених, часто ризикуючи власним життям. Вони перемислили своє цивільне минуле й майбутнє. І їм не потрібно розповідати, що таке гендерна рівність, — вони живуть у таких умовах день за днем».

Після показу кінострічки в залі запанувала тиша. А потім глядачі один за одним піднялися з місць й аплодували мужності тих, чії історії побачили на екрані. Далі кожна із захисниць виступила перед аудиторією: говорили про російську агресію, про санкції щодо країни-агресора, про європейські цінності, вели дискусії.

«Шановні закордонні друзі! Будь ласка, не допомагайте нам домовлятися з Росією. Всі угоди з цією країною безнадійно марні і контрпродуктивні. Ми, українці, воюємо не за «мир за будь-яку ціну», не за «припинення вогню», а за звільнення і повернення нашої землі. Європа повинна зрозуміти, що кожен барель нафти, кожен кубометр газу, придбані у Росії, перетворюються на нові ракети, снаряди і кулі, які сьогодні вбивають моїх співвітчизників, і, цілком можливо, вбиватимуть ваших співвітчизників завтра. Ми не закликаємо вас воювати за нас. Насправді це ми воюємо за вас. Ми, українці, захищаємо весь вільний світ від Росії. Але нам потрібна ваша підтримка у вигляді зброї, боєприпасів і антиросійських санкцій», — закликала до жорстких дій щодо РФ, впровадження широкого комплексу військових, економічних і дипломатичних заходів Олена Білозерська. Ця жінка вирушила на Схід просто з Майдану, знехтувала можливістю бути військовим журналістом і стала легендарною снайперкою.

Закінчення на с. 12

Доброго дня вам, люди!

Фото pustumchik.ua.

Підрастають нові читачі «Волині»

Ця історія свідчить, що наш девіз «Дід читав, і я читаю» — правдивий. А часом потрібно згадувати й давніших родичів

Олександр ДУРМАНЕНКО

А було все так, розповідає гість редакції Григорій Федчик, поїхали вони з онуком Дмитром до прабабці у Ківерці. Хлопчику 7 з половиною років, а Євдокії Марківні — 87. Усе своє життя жінка передплачує газету «Волинь», тож і для малого вона без перебільшення — рідна. Увесь час, поки гостювали, Дмитрик перебирав «домашній архів», адже шкодує Євдокія Марківна викидати старі номери улюбленого видання. А як стали збиратися додому, мало не з плачем випросив у прабабці газет ще й «на дорогу» — аби їхати було не так нудно. Та поки дісталися до Луцька, хлопчина заснув. І так міцно, що навіть не прокинувся, коли дідусь, сміючись, фіксував «на камеру» малого поціновувача преси.

Фото Григорія ФЕДЧИКА.

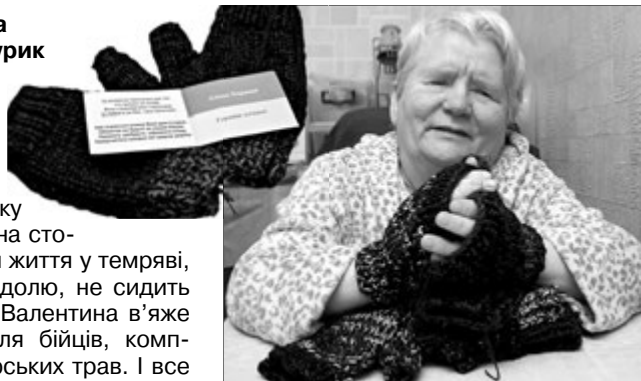
А спробуй біля гаджетів отак солодко заснути — обов'язково чи повідомлення надійде, чи подзвонить хтось!

Подаруйте захисникам оберіг

Незряча лучанка **Валентина Мазурик** започаткувала нову акцію

Євгенія СОМОВА

Про мужню жінку не раз розповідали на сторінках газети. Попри життя у темряві, вона не нарікає на долю, не сидить склавши руки. Пані Валентина в'яже тактичні рукавиці для бійців, комплектує їм чаї із лікарських трав. І все це робить із материнською любов'ю і молитвою, з побажаннями повернутися додому неушкодженими. Передає волонтерка бійцям батальйону

імені Кульчицького, у якому служив і її син, оберіги, виготовлені власноруч: ляльки-мотанки, голуби миру.

Але сам багато не зробиш. А їй же хочеться нікого не обділити. Тож пані Валентина вирішила започаткувати акцію «Оберіг для захисника».

— Я пішла у Луцьку школу № 10, — розповідає, — дала дітям зразок і кажу: робіть такі, як я, оберіги чи інші. Ними можуть бути м'які іграшки, браслетики зі стрічок, усе, що підкаже ваша фантазія. Для воїнів вони дуже цінні, бо то нагадування про рідний дім, сім'ю, що ми їх не забули. Долучитися до акції жінка запрошує й учнів інших шкіл міста й області. Для охочих повідомляємо контактний телефон: **0681402272**. Водночас потрібні й нитки для в'язання, з яких пані Валентина плести-ме рукавиці, щоб передати воїнам.

6 БЕРЕЗНЯ

Сонце (схід — 6.49, захід — 18.11, тривалість дня — 11.22).

Місяць у Рибях. 29–30–1 дні Місяця.

Іменинники: Георгій, Данило, Ілля, Тимофій.

7 БЕРЕЗНЯ

Сонце (схід — 6.47, захід — 18.13, тривалість дня — 11.26).

Місяць у Рибях, Овні. 1–2 дні Місяця.

Іменинники: Ірина, Віктор, В'ячеслав, Федір.

Добро з лихим умислом

Ця історія трапилася зі свекрухою колеги.

Жінка сподівається, що це буде гарною наукою іншим і допоможе їм не стати жертвою шахраїв

Олександр ДУРМАНЕНКО

А було все так: з пакетами в обох руках Анна Антонівна поверталася з магазину. У центрі міста до неї підійшли три панянки, як розповідає, середнього віку і звичайної зовнішності. Одна з них привіталася наче з давньою знайомою та почала розпитувати про справи. Все нагадувало зустріч двох колишніх колег. Пані Анна працювала у відділі кадрів, багато з ким спілкувалася, тож нічого поганого не запідозрила. Розмовляючи на загальні теми, жінки пройшли трохи, тоді «знайома» із сумом повідомила, що час розставатися. І, вже прощаючись, сказала: «У тебе ж сережка розстігнулася. Давай поправлю, бо, не дай Бог, згубиш». І потягнулася до вуха. Після цього «колеги» приязно попрощалися і розійшлися. Невдовзі жінка вирішила сама переконатися, що прикраса добре тримається і... виявила, що спритниця поцупила золотий виріб!

Коли вже дописував цю історію, з'явилася інформація про те, що шахрайку затримали. Як з'ясувалося, вона за такою схемою встигла обікрасти аж 5 «подруг по роботі». Правоохоронці закликають громадян до уважності. На жаль, тепер, якщо незнайома людина хоче зробити вам добру справу, доведеться задуматися: це дійсно щирість чи злочинна вигадка!

Погода

«Дожити до Весновія, а там і зима не страшна»

6 березня вшановується пам'ять преподобного Тимофія. Цього дня починалися справжні весняні відлиги

А за прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Валентини Набоки, **6 березня — мінлива хмарність, без істотних опадів.** Вітер західний, 5–10 метрів за секунду. Вночі пориви 15–20 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 0–5 градусів тепла, вдень — плюс 3–8. **7-го — мінлива хмарність, без опадів.** Вітер південний, 5–10 метрів за секунду. Вранці та вдень пориви 15–20 метрів за секунду. Температура повітря вночі від 1 градуса морозу до 4 тепла, вдень — 8–13 вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 6 березня було 2002 року — плюс 16, найхолодніше — 1987-го — 18 градусів морозу. **У Рівному 6 березня похмура погода, дрібний дощ. Температура повітря — 3–5 градусів тепла. 7-го — хмарно. Температура повітря — від 1 до 11 вище нуля.**

Ведучий рубрики
Олександр ДУРМАНЕНКО.

Тел. 72-06-66.

Зустрінемо Масляну суперсмачними млинцями!

Цікава
ГАЗЕТА

А вас, Дале, я попрошу... зібратися

Вісвітлює секрет із власної біографії приховує президент Литви Даля Грибаускайте?

Історія до сліз: батьки 22 роки доглядають доньку, яка без свідомості

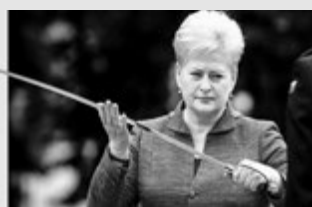
22 РОКИ БЕЗ СВІДОМОСТІ

«ЦІКАВА»
ЗА 28 ЛЮТОГО
ЩЕ У ПРОДАЖУ!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТИ НА ВИХІДНІ» за 28 лютого:

Історія до сліз: батьки 22 роки доглядають доньку, яка без свідомості

Які шпигунські секрети із власної біографії приховує президент Литви Даля Грибаускайте?

Сторінка для господинь: зустрінемо Масляну суперсмачними млинцями!

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

Політика

Волиняни не хотіли відпустити Олега Валерійовича.

Володимир Кравченко розповідає Олегу Ляшко про роботу волинської команди РПЛ.

«НЕ ДАМ ДЕРЖИМОРДАМ ГРАБУВАТИ НАРОД!»

Із робочим візитом на Волині перебував народний депутат України, лідер Радикальної партії Олег Ляшко. Політик зустрівся з мешканцями Горохова та Ківерців

Євгенія СОМОВА

В актовій залі Горохівського коледжу Львівського аграрного університету голці ніде впасти. Усі місця зайняті. А ще тиснява і в коридорі, бо кожному кортить побачити народного депутата і поставити йому своє запитання. Олег Ляшко піднімається на сцену, але за якусь хвилину сходить. Зізнається, вона зависока і не бачить очей людей. Емоційно говорить про наболілі проблеми як місцеві, так і загальнонаціональні. Про те, що Волинь ставить рекорди з експорту робочої сили, що влада переключила фінансування на місцеві бюджети, позбавивши можливості вчитися дітей із малозабезпечених, багатодітних сімей, сиріт, про мізерні зарплати і пенсії українців. Запевняє, що йде у президентні задля того, щоб докорінно змінити ситуацію: «Я хочу в Україні навести порядок. І наведу. Маю сили, знання. Для мене головне — внутрішні інтереси держави».

На зустрічі Олега Ляшка супроводжує голова Волинського осередку РПЛ Володимир Кравченко. Він розказує лідеру, що волинська команда на місці смітешовища в Горохові закінчує будівництво спортивного майданчика. Поруч із ним ще один проект — реконструкція місцевого Будинку культури. «Чудово! Це вже буде сучасний культурно-спортивний комплекс, обов'язково треба довести все задумане до кінця. Це — для наших людей. А ще цей коледж треба ремонтувати. Дореформувалася влада, що технікуми і коледжі закриваються. А де вчитися сиротам, дітям, які не мають зв'язків і коштів?! Добиватимуся фінансування профтехосвіти. І щоб було гарантоване перше робоче місце випускникам, аби не їхали за кордон грошей шу-

кати», — відреагував Олег Ляшко.

Після Горохова народний депутат йде в Ківерці. Проте проблеми в людей однакові. Їх хвилюють низькі зарплати, здирницькі тарифи та відсутність роботи на селі. Про це і говорять Олегу Ляшко.

Лідер Радикальної партії одним зі своїх головних завдань вважає відродження села, підтримку фермерства, відновлення тваринництва. Він обіцяє кожній сім'ї, котра триматиме корову, п'ять тисяч дотації, а тій, яка збудує тваринницький комплекс чи купить трактор, комбайн, сівалку,

«Одним зі своїх головних завдань Олег Ляшко вважає відродження села, підтримку фермерства, відновлення тваринництва.»

іншу техніку вітчизняного виробництва, компенсувати 50 відсотків її вартості з державного бюджету. Має намір внести зміни до Конституції, записати, що основою аграрного устрою є фермерське господарство. Олег Ляшко запевняє присутніх, що не дасть продавати землю, бо це останнє, що є в народу. А він її не купить. Скуплять транснаціональні корпорації. Тому він і його команда виступають проти скасування мораторію на продаж землі сільськогосподарського призначення.

За словами Олега Ляшка, влада проводить політику, спрямовану на те, щоб українців було менше. Закриває в селах пошти, лікарні, амбулаторії. Лідер РП заявив, що його дії будуть іншими. Він робитиме усе, щоб українців стало біль-

ше, має власний проект медичної реформи. Добиватиметься, аби пенсіонери і діти лікувалися та проходили діагностику за рахунок державного бюджету, а ті, хто працює, — за кошти роботодавців. Пропонує ухвалити програму лікування важких захворювань, зокрема серцево-судинних та онкологічних.

Розкритикувавши рішення продовжити контракт із головою «Нафтогазу» Андрієм Коболевим, політик запевнив, що вимагатиме його звільнення і добиватиметься, щоб повернув до держбюджету 1,4 мільярда гривень премії. Не обійшов увагою і недолюбий порядок надання субсидій, бо «не може людина віддавати за комуналку усе, що заробляє».

«Мій план — сильна країна, — каже. — Мої президентські пріоритети — відновлення економіки, нові робочі місця, збільшення зарплат, перерахунок пенсій, справедливі ціни на газ». Олег Ляшко заявив, що першим указом, який він підпише, буде про скасування постанови про підвищення ціни на газ. І зазначив, що підніме мінімальну зарплату до 9 000 гривень, а пенсію — до 3 600.

Бурхливими оплесками волиняни реагують на його слова про необхідність ввести смертну кару для корупціонерів, скорочення чисельності народних депутатів до 250. Волиняни вдячні Олегу Ляшко за візит.

Такий ажіотаж навколо лідера РПЛ прокоментував Володимир Кравченко: «Люди вірять в те, що Олег Ляшко зможе добитися гідного життя для вчителів, лікарів, фермерів. Він йде до них, питає про їхні проблеми, потім це озвучує з трибуни Верховної Ради і вносить законопроекти, спрямовані на вирішення цих проблем. Волиняни бачать результат, а не обіцянки. Це надихає і дає віру». ■

Погляд

Людмила ВЛАСЮК,
спеціальний кореспондент «Газети Волинь»

УПАСТИ У СВІЙ «ОКЕАН»

Його незвичний тембр та манеру виконання точно не сплутаєш ні з ким, а запальні танці і драйв змушують співати в унісон. Таку кількість глядачів не збирає жоден гурт, і це справді унікальна можливість — стати його частиною. І попри таку чисельність, там усе існує як один організм із морем рук і тисячами голосів, які несе хвиля «Океану»

Сьогодні пишуться особливі вірші та пісні. Українські. Саме наші. Я відкрила для себе чимало нових гуртів: «Kozak System», «Без обмежень», «Фіолет», «Карна», «Біла Вежа». Але є такі, якими захоплююсь уже роками. Бо не так багато речей можуть розповісти про наш характер та індивідуальність. Музика, яку ми слухаємо, належить саме до цього списку.

Не знаю, чи можу назвати себе меломаном, але вона складає основне тло мого життя. Я її слухаю завжди. У дорозі, вдома, навіть новини по телевізору можу так дивитися — картинка йде, а в мене у навушниках Вакарчук співає на повну. Люблю рок. Тому «Океан Ельзи» — це та музика, яка не набридає, бо з самого початку була орієнтована на свою країну й свого слухача. Мені подобається така культура — жива, енергійна. Батьки з маленькими дітьми, закохані пари, підлітки-неформали, старше подружжя, які стоять у тій же фан-зоні — аудиторія шанувальників гурту різноманітна. Але всі як один приймають його захопленими вигуками.

З яким трепетом люди підспівують пісні «Океану» та підіймають догори українські прапори. І коли раптом настає така тиша, що чути дихання сусіда, а потім весь багатотисячний стадіон виконує Гімн України, ти розумієш, що перебуваєш саме в тому місці. А зсередини ця атмосфера просто неймовірна, відчуваєш її душею та шкірою, поринаючи у добре відомі музичні хвилі. І лише така культура може бути почута, бо вона смілива, вона не боїться політики. Та найголовніше те, що ця культура не стоїть осторонь війни. І йдеться тут не стільки про концерти на фронті, як про те, якою буде ця країна через кілька років. І чи буде вона взагалі.

Я не хочу аналізувати гурмори Зеленського чи стиль

співачки MARUV. Але якщо люди готові за це масово голосувати, то й за п'ять років війни ми все ще не стали іншими в своїй державі. Бо те, про що ми пишемо і співаємо, — теж політика. І ми всі змушені говорити про неї, оскільки п'ять літ смертей і крові не привели до зміни політичного розкладу. Ми опиняємось у звичному вже для себе становищі — вибору немає, а на виборчу дільницю доведеться йти. Хочеться нам того чи ні, але політика витісняє все інше. Навіть війну. І культуру. Навіть розмови. Яюсь у затятій суперечці з близькими мені людьми стосовно майбутнього кандидата в Президенти мене запитали: «А якби все ж таки балотувався Вакарчук? Проголосувала би за нього?» Я відповіла, що ні, бо він став би «одним із них», а я не хочу в ньому розчаруватися. У джінсах він справді може зробити для нас усіх більше, ніж «одягнувши краватку».

Його музика — терапія. І вона лікує тих, у кого в руках зброя. Ми мусимо триматися за речі, які для нас важливі, і не виходити за свої межі: співак має співати, танцюрист танцювати. Таке правило культури. Аби на їхньому місці не утворилася порожнячя і розчарування, а вирував океан емоцій і прагнення робити свою справу ще краще.

У квітні розпочинається всеукраїнський тур Вакарчука, на якому він представить концертну програму у супроводі камерного оркестру. Особливим він буде ще й тому, що на ролях гратиме сам Святослав. Шкода лишень, що у Луцьк гурт не приїде. Але тисячі людей в інших містах матимуть можливість упасти у свій «Океан» драйву і справжньої української музики.

«І ми продовжуємо нести свій прапор, а не хрест. Ми продовжуємо йти на власній Еверест. Ми далі йдемо вперед...» ■

Цифри Факти

Волинь

● **48 учасників бойових дій із Рожищенського району одержали відзнаки Президента України «За участь в антитерористичній операції».** Нагороди захисники отримали з рук перших осіб та військового комісара.

● **26-річний фельдшер села Вілиця Шацького району самостужки відремонтував місцевий ФАП.** Коли закривали стару лікарню в Шацьку, звідти медик привіз двері, лінолеум, вагонку. І сам створив комфортні умови для хворих у чотирьох кімнатах старенького медпункту. Молодий фельдшер уже 7-й рік допомагає селянам, опікується також пацієнтами із сусіднього села Плоске. Щодня у ФАП приходять 3–6 громадян, пише газета «Новий погляд».

● **У Харкові в госпіталі перестало битися серце військово-службовця з Ратного Миколи Харкевича.** Боєць 24-ї бригади помер від ускладнення після грипу. Він був учасником антитерористичної операції та продовжив службу за контрактом у лавах Збройних сил України. Поховають Героя днями на рідній землі.

● **У Луцьку з'явився білборд із вимогою покарати довічним ув'язненням винуватця смертельної ДТП, в якій загинули таксист і молода жінка.** Зображення із силуетом людини в окулярах і синій уніформі з погонами встановили на вулиці Гордіюк. На кожному з погонів і на кожному скельці окулярів написано: «40 градусів». Білборд закликає: «Не будь байдужим. П'яний за кермом – за грати на все життя...»

● **14 протитанкових мін та ручну гранату знайшов нагороді мешканець села Уляники Рожищенського району.** Чоловік копав ділянку і виявив незрозумілий металевий предмет – протитанкову міну Другої світової війни. Викликав рятувальників, які тут же під невеликим шаром землі знайшли ще 13 таких мін і одну ручну гранату. Небезпечні предмети вивезли і знешкодили.

● **Селяни влаштували сміттєзвалище в заплаві річки Стир.** У селі Підгайці Луцького району чоловіки трактором вивезли будівельні відходи. Вони кажуть, що зробили це, бо так вчиняють усі. Мовляв, не знали про те, що викидати там непотріб заборонено. ■

Міжнародна співпраця

Вікторія Гомонець, Лешек Буллер, Григорій Пустовіт, Марек Запур та Кшиштоф Лонтка (зліва направо) під час роботи конференції.

Відновлення башти Чарторийських як ще один крок у Європу

На міжнародній науковій конференції в Луцьку обговорили вплив культурної спадщини на розвиток туризму

Сергій НАУМУК

З ахід проходить у рамках реалізації проекту «Нове життя старого міста: ревіталізація пам'яток історико-культурної спадщини Луцька та Любліна». Його фінансують за Програмою транскордонного співробітництва Польща — Білорусь — Україна 2014–2020. Загальний бюджет проекту майже 1,7 мільйона євро (90 відсотків — грантові надходження і 10 відсотків — кошти учасників). Луцьк отримує понад 1 мільйон євро. Грант для польського міста-партнера становитиме більше 470 тисяч євро.

Отож на Волині зібралися представники самоврядування обох міст, науковці, архітектори та галузеві експерти. Програма конференції передбачала ро-

« **Історію не можна ділити на свою і чужу. Культурна спадщина — наша спільна цінність.** »

боту у трьох панелях, темами яких були: «Досвід ревіталізації об'єктів історико-культурної спадщини», «Інноваційні підходи до збереження культурної спадщини», «Промоція культурної спадщини як складова розвитку туризму».

— Наше місто поєднує багато сторінок історії. У Луцьку здавна поряд проживали представники різних національностей: і українці, і поляки, і євреї, і караїми, і литовці, і роми, і німці, і чехи, і вірмени, — зазначив у вітальному слові виконавч обов'язків луцького міського голови, секретар Луцької міської ради Григорій Пустовіт. — Таке

Такий вигляд нині має вежа Чарторийських.

сусідство доповнювало культуру кожного народу, збагачувало її. Співпраця з ЄС носить системний характер: ми вже мали чотири проекти, нині є два діючих. У нас багата спадщина і нам є що відновлювати. Йдемо в ЄС разом із містом-партнером, яке ділиться з нами своїм досвідом і здобутками якого тишимось і ми.

Як сказав директор Центру європейських проектів, доктор філософії Лешек Буллер, заклад нині має п'ять транскордонних проектів, які допомагають поглиблювати співпрацю сусідніх народів. У важливості культурної спадщини переконаний і віце-консул Генерального консульства РП в Луцьку Марек Запур, який наголосив, що історію не можна ділити на свою і чужу. Мовляв, Чарторийські — це литовські магнати, які багато зробили і в Литві, і в Україні. А культурна спадщина — наша спільна цінність.

— Якщо приїжджаю як експерт у Харків, Кривий Ріг чи Суми, то розповідаю про Луцьк. Ви оперативні та успішні, — хвалив наші здобутки директор управління інвестиційних проектів адміністрації міста Лю-

бліна Кшиштоф Лонтка. Здавалося, якби саме він приймав рішення про вступ України в ЄС, то ми вже були б там. — Євросоюз не зможе відмовити Україні у вступі, але для цього треба чимало працювати. А проекти на кшталт цього ведуть Україну в Європу. Ми хочемо вам допомогати, бо наша стратегічна мета — щоб ви були в ЄС.

Начальник управління міжнародного співробітництва та проектної діяльності Луцької міської ради Вікторія Гомонець презентувала власне сам проект.

— Він був поданий ще у 2016 році і передбачає багато моментів партнерства. Об'єкти, які потрапили в проект, симетричні і дуже символічні. У Луцьку реставруватимуть башту Чарторийських із частково відбудованою муру та ремонтом підвалів монастиря єзуїтів. У Любліні ж відновлюватимуть Готичну вежу, — зазначила пані Вікторія. — У нас також заплановано створити експозицію всередині згаданих приміщень. **Важливо, аби ці об'єкти стали цікавими для туристів і сприяли розвитку галузі в обох містах.** ■

Цифри Факти

Рівне

● **Майже 40 кілограмів тротилу та понад 200 електродетонаторів продав військовослужбовець Рівненського полігону.** Його діяльність виявили співробітники Служби безпеки України під час реалізації комплексу заходів із протидії незаконному обігу зброї та вибухових речовин. Чоловіка затримали під час збуту більше шести кілограмів вибухової речовини та п'яти електроприводів. У військового вдома знайшли та вилучили дві гранати РГД-5 із запалами та ще понад 100 електродетонаторів до тротилових шашок.

● **Аналоги «бурштинових карт Полісся», розроблених вітчизняним геологом Павлом Тутковським, активно розкупувають нелегальні бурштинокопачі.** Український науковець написав цілу книгу про поклади сонячного каміння ще в 1911 році. Сьогодні такі карти замовляють старателі Рівненщини та Волині у спеціалістів.

● **У центрі Рівного під асфальт «пішов» сміттєвоз.** У поліції обласного центру зазначили, що інцидент трапився, коли МАЗ, який вивозив відходи з прилеглої території, зупинився, даючи дорогу транспортному засобу, і в цей момент провалився правим заднім колесом. Підняли його за допомогою крана. А у Здолбунові машина місцевого водоканалу осіла в яму поблизу каналізаційного люка, коли комунальники ремонтували трубопровід, який прорвало. Авто діставали за допомогою спеціального трактора.

● **Рівнянин Ігор Овсійчук став учасником фан-клубу британської футбольної команди «Манчестер Юнайтед».** Чоловік отримав пакунок з офіційною символікою клубу і подякував усім, хто допомагав йому у здійсненні мрії.

● **Дерев'яний закслений балкон завис над перехожими у Вараші.** Через сильні пориви вітру на дев'ятому поверсі він зазнав серйозних ушкоджень. Жінка, яка звернулася до рятувальників, зазначила, що конструкція будь-якої миті може власти на людей, які проходять повз будинок. Майже півгодини знадобилося надзвичайникам, аби демонтувати всі секції аварійної балконної рами. ■

Точка зору

Про перевезення у Луцьку для думаючих людей

Зараз в обласному центрі Волині вчергове ведеться мова про здорожчання вартості проїзду в маршрутках. Майже всі говоритимуть, що підвищення не на часі, цього робити не можна тощо. Ми ж хочемо розповісти про непопулярні, але правдиві речі, чому тариф на проїзд у луцьких маршрутках піднімати треба

Дмитро УРБАН

СУТТЕВО ЗРОСЛА ВАРТІСТЬ ПАЛЬНОГО

Ціна на квиток не береться зі стелі. Спочатку перевізники подають свої розрахунки за кожним маршрутом у міську раду.

Як узагалі визначається тариф? Беруть усі витрати, необхідні для перевезення, додають туди 10% рентабельності та ділять на пасажиропотік.

Якщо узагальнити всі маршрути в Луцьку і поррахувати структуру собівартості перевезень, то найбільш витратними складовими є: **паливо (47%), технічне обслуговування й ремонт (19%) та зарплата водіїв із нарахуваннями (10%).**

Востаннє вартість проїзду в міських маршрутках піднімали у травні 2018 року. Тоді в тариф заклали ціну дизельного пального на рівні **23 грн/л**, хоча на АЗС воно коштувало 27 грн/л.

Як змінилися ціни за цей час на українських АЗС? Станом на 1 березня 2019 року літр дизпалива в середньому можна було купити за 28,33 гривні. Тобто різниця в ціні пального, закладена в старий тариф, становить 5 гривень 33 копійки. А якщо вартість пального — майже половина ціни квитка,

то це автоматично означає, що вартість проїзду можна сміливо підняти на 2,5 гривні.

«**Якщо вартість пального — майже половина ціни квитка, то це автоматично означає, що вартість проїзду можна сміливо підняти на 2,5 гривні.**»

І треба пам'ятати: окрім палива, є й інші статті витрат, за якими показники також поповзли вгору (мастильні матеріали, шини, акумулятори тощо).

СУСІДИ ПІДНЯЛИ ЦІНИ

Щоб не бути голослівним, завжди можна подивитися, що роблять сусіди.

Із 1 січня 2019 року вартість проїзду в Рівному — 6 гривень. Причому перевізники вимагали встановити мінімальний тариф на рівні 6,4 гривні.

Із 1 лютого проїзд в автобусах у Львові — 7 гривень. При цьому тамтешні перевізники заявляли, що обґрунтований тариф становить 8,21 гривні.

У Житомирі, кажуть, вартість проїзду має бути від 7 до 12 гривень

на окремих маршрутах.

У ряді обласних центрів (Вінниця, Запоріжжя, Дніпро, Суми, Херсон) тариф на окремих маршрутах уже становить 6, 7, а то й 8 гривень.

Отож бачимо, що здорожчання пального штовхає місцеву владу по всій Україні переглядати вартість проїзду в міських автобусах.

РІЗНОМАНІТТЯ МАРШРУТІВ

У Луцьку доводиться часто чути про те, що перевізники не випускають достатню кількість автобусів. Влада взагалі скасовує окремі нерентабельні маршрути, адже не може знайти дурня, який би їздив закапелками, перевозячи повітря.

А що би ви робили на їхньому місці? Чи готові купити щось за шість гривень, а потім витратити свій час, щоб продати за п'ять? Тільки чесно!

Так ось, перевізники теж не хочуть працювати собі в збиток. Тому, якщо лучани хочуть мати різні маршрути і добиратися в усі куточки міста без пересадок, треба визнати, що нинішній тариф на перевезення занижений.

ЗАМІСТЬ ВИСНОВКІВ

У Луцьку місцева влада вже ініціювала процедуру перегляду тарифу на маршрутні перевезення. Пропонують його встановити на рівні 6 гривень за одну поїздки. Люди невдоволені. Але найцікавіше, що перевізники невдоволені теж. Бо така ціна дасть змогу вийти їм лише на рівень самоокупності, а не на прогнозований рівень рентабельності.

І тут потрібно шукати компроміс. Адже вміння домовлятися не завжди вистачає нашому суспільству. ■

НОВИНИ КРАЮ

Медики надали потерпілому першу невідкладну допомогу.

РИЗИКУЮЧИ ЖИТТЯМ, ВИТЯГЛИ РИБАЛКУ ЗІ СМЕРТЕЛЬНОЇ ПАСТКИ

В останній день зими о 13.58 до служби «101» надійшло повідомлення від працівників санаторію «Лісова пісня», що в Шацькому районі: на озері Пісочному, розташованому поруч, тоне людина. Чоловікові, який рибалив на кризі за 100 метрів від берега, намагалися допомогти очевидці

Віталія ЛУКАШЕВИЧ

До місця виклику прибули рятувальники чергової варті 11-ї Державної пожежної частини селища Шацьк та працівники відділення водолазно-рятувальних робіт. На поміч потерпілому вирушили командир відділення Сергій Озімок, пожежник Сергій Тахасюк, начальник караулу Роман Бойчун на чолі із заступником начальника 11-ї ДПРЧ Андрієм Оксютюю. Вони обережно просуваються кригою, поклавши на неї штурмову драбину, а в якості страховки застосували рятувальні мотузки. Максимально наблизившись до рибалки, спробували подати йому рятувальний круг та мотузку, проте він був настільки знесиленний, що вхопитися за неї не міг. Зрештою рятувальники, ризикуючи власним життям, витягли чоловіка зі смертельної пастки й доставили на берег.

Потерпілий — 60-річний мешканець села Гаївка Шацького району. Медики надали йому першу невідкладну допомогу й доправили до районної лікарні. ■

РЕКОРДНА КІЛЬКІСТЬ НАРКОТИ

У результаті розшукових заходів і слідчих дій патрульних поліцейських та оперативників управління протидії наркозлочинності Рівненщини вдалося викрити протиправну діяльність 21-річного одесита

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Коло оперативників спільно з підрозділом ТОР провели в орендованому «гастролером» помешканні обшук, то вилучили 749 психотроповмісних таблеток екстазі, майже 1 кг амфетаміну, близько 250 г метамфетаміну та 8 кг елітних сортів марихуани. Їхня вартість на «чорному» ринку — близько 3,2 млн грн.

Відомо, що клієнтів одесит підшукував через інтернет, зокрема використовуючи один із месенджерів. Зловмиснику повідомили про підозру у збуті та зберіганні з метою збуту наркотичних речовин. Слідчі підготували клопотання про обрання йому запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. ■

Політика

Усі, хто причетний до «торгівлі на крові», мають бути покарані

Справжній вибух у суспільстві спричинила передача «Наші гроші», в якій оприлюднені масштабні схеми розкрадання оборонного бюджету. За даними журналістів, організатором незаконних оборотів є син заступника секретаря Ради нацбезпеки й оборони Олега Гладковського — Ігор Гладковський

Олег ДЕНИСЮК

На сенсаційний скандал першою відреагувала народний депутат України Юлія Тимошенко. Вона ініціювала створення Тимчасової слідчої комісії, яка має негайно розслідувати оприлюднені факти, та започаткування процедури імпічменту Президента України Петра Порошенка. Адже певні операції здійснювалися через завод «Кузня на Рибальському», що донедавна належав главі держави та його бізнес-партнерам.

Своє ставлення до гучного розслідування висловили депутати Луцької міської ради. З ініціативи фракції «Батьківщина» вони ухвалили звернення до Голови Верховної Ради Андрія Парубія, міністра внутрішніх справ Арсена Авакова, керівників антикорупційних структур із вимогою розпочати процедуру імпічменту Петра Порошенка та створити Тимчасову

слідчу комісію для розслідування фактів постачання російських запасних частин для української військової техніки, що, зокрема, доставлялися на територію України контрабандним шляхом.

На спільній прес-конференції «гарячу» тему обговорили перший заступник керівника «Батьківщини» Волині, депутат Луцької міськради Андрій Козюра, голова обласного осередку партії «Громадянська позиція» Олександр Кралюк та очільник Луцького міського осередку ВО «Свобода» Микола Федік. Вони були одностайними в оцінці оприлюднених фактів: «торгівля на крові», відмивання мільйонів гривень на нашій загальній біді — це цинічно й ганебно.

— Тоді, коли люди віддають останні гривні для підтримки армії, а Президент Петро Порошенко заявляв, що нікому не дозволить заробляти на обронці, син його бізнес-партнера через фірми-прокладки розгорнув торгівлю запасними

частинами російського виробництва, перепродуючи їх нашим оборонним підприємствам втридорога, — сказав Андрій Козюра.

Про корупційні скандали в оборонному відомстві розповів й Олександр Кралюк, який після того, як відвоював добровольцем на Донбасі, займається забезпеченням житлом родин загиблих військовослужбовців. Він переконаний: проблему можна було б розв'язати за 6–7 років, якби не кришування та відмивання державних грошей чиновниками оборонного відомства.

— Після Революції гідності важко було навіть припустити появу нових «сашків-стоматологів». Однак влада продовжує паразитувати на громадянах. Тож цілком зрозуміло, звідки такі грабіжницькі комунальні тарифи, — додав Олександр Кралюк.

А Микола Федік переконаний: такі факти не можна ігнорувати, аби жоден із винних не уникнув відповідальності.

Учасники прес-конференції зійшлися на думці: оприлюднення їхньої позиції — це не піар чи політична агітація. Але перед виборами суспільство має дати оцінку кожному, хто претендує на те, щоб залишатися у владному політикумі. ■

Сіль землі

Тепер у берегині Стобихви совість спокійна – пам'ять односельчан увічнено.

Галина МАКАРУК: «ТЕПЕР МОЖУ І ВМИРАТИ»

Закінчення. Початок на с. 1 Катерина ЗУБЧУК

«А «БАНДЕРІВЦІ» ТІЙ БУЛО 4 РОКИ»

— 13 січня 1944-го, якраз на Щедруху, батька вбили. Тож «бандерівці» тій було чотири роки, — пригадує жінка. І зауважує: — Того дня я враз ніби подорослішала. І відтоді все дуже добре пам'ятаю. В голові, як у комп'ютері, збереглися спогади з раннього дитинства. Не забуду, як мама запрягає коника, і ми ідемо за наказом батька у Великий Обзир, де стояли повстанці. Як його убитого побачили, і вже у Стобихву не верталися, бо там хазяйнували червоні партизани, — в Обзирі і похоронили тата.

Малою дівчинкою пішла Галя на сцену — дуже співати любила. — Чула, — пригадує жінка, — як люди казали: «То друга Русланова» — старше покоління знає таку співачку. А що росла я серед лісів, то було де розспівуватися. У районний хор мене взяли. Наш колектив у 1957 році, коли в Москві був Всесвітній фестивалю молоді і студентів, брав участь у відборі учасників. У Луцьку виступали. Може б, і до Києва дійшли, але нас «зрізали». То й не дивно, як зараз думаю. Ми ж заспіва-

ли «Закувала та сива зозуля». А там же, знаєте, які рядки є: «Ой заплакали хлопці-молодці, Гей, гей, там на чужині В неволі, в тюрмі...» Чи ось такі: «А на Україні — там сонечко сяє, Козацтво гуляє, гуляє І нас виглядає...» Одне слово, «пришили» нам націоналізм.

На той час у Стобихві була семирічна школа, яку й закінчила Галина Кравчук (це її дівоче прізвище). У 8-й клас пішла у Великий Обзир.

Дай Боже здоров'я і натхнення жінці, яка в такому поважному віці трепетно й широко освідчується у великій любові своїй малій батьківщині.

— Але сталося так, що захворіла моя мама, — розповідає Галина Іллівна. — Казали, не виживе. На щастя, після операції пішло на поправку. Бог їй дав, до речі, багато літ — до 95 дожила. Та мені довелося покинути навчання і піти в колгосп. Працювала ланковою — кукурудзу вирощувала: за Хрущова вона стала дуже модною. Середню освіту я таки здобула. Закінчила Камінь-Каширську вечірню школу, філіал якої був у Великому Обзирі. Мати мене в цьому підтримала. Якби не вона, то не бачила б атестата. Справа в тому, що на той час я вже була заміжня

— Побачив нашу бідноту, — розповідає Галина Іллівна, — і вирішив мені допомогти, аби я все-таки вивчилася. І допоміг. Я була зарахована за оцінками в атестаті на курси медсестер дитячих закладів, що відкрилися в Луцькому медучилищі (про них вичитала в газеті). Знову ж таки вчилася, дякуючи мамі, бо чоловік працював то в одній, то в другій школі і не зміг би взяти на себе повністю піклування про двох наших дочок.

Закінчила жінка ті курси в відмінно. Вернулася додому. Її направляли на роботу в Пнівне. Але ж то далеко від Стобихви — не могла вона, маючи сім'ю,

на друге село перебиратися. Слава Богу, у Великому Обзирі з'явилася вакансія патронажної медсестри. Незважаючи на те, що це теж за сім кілометрів від Стобихви, пішла туди. Шість років відпрацювала. А потім і в рідному селі з'явилося місце завідувачки ФАПу. І хоч вона закінчила лише курси медсестер («боялася, що не потягну на такій посаді»), — погодилася на цю пропозицію. 41 рік завідувала Галина Макарук фельдшерсько-акушерським пунктом. Аж у 72 пішла на пенсію.

— Це при мені, — каже жінка, — було збудоване нове гарне приміщення. Серце кров'ю обливається, що зараз воно стоїть пусткою. Уже три роки нема у Стобихві медички. І тут же сама Галина Іллівна спростовує свої слова, що раз мрія збулася, то можна і вмирати. Виявляється, є у неї вже інший задум — аби в селі був хоч невеличкий краєзнавчий музей.

— Уже й експонатів чимало є, — говорить жінка. — І приміщення я пригледіла — у нас хат-пусток не бракує. У цьому мені підтримує моя дочка Клава, яка працює в центральній бібліотеці міста Ковеля. ...Ми ідемо сільською вулицею. Наша героїня показує ті хати-пустки, в одній з яких можна було б облаштувати експозицію. І наспівує («бо так легше згадати слова») гімн своєму селу, який написала 15 років тому — до 300-ліття першої згадки про Стобихву: «Село моє, краса моя, Лісами оповите. Життя моє, доля моя, потом, слізьми полите...»

Дай Боже здоров'я і натхнення жінці, яка в такому поважному віці трепетно й широко освідчується у великій любові своїй малій батьківщині.

відвозять батьки у Великий Обзир у пришкольний інтернат, а на вихідні забирають додому. Шкода, що хлопчики і дівчатка так гастрит заробляють, бо, як би не було, — це не біля мами.

Магазин у цьому маленькому селі є. Раз на тиждень сюди привозять хліб. Тоді, як довелося почити, і пошту доставляють. А листиношу люди бачать, коли пенсію їм приносять. На запитання з приводу того, як же живуть стобихівці без медички, Галина Іллівна з властивим їй гумором говорить: — А у нас два виходи — або виживемо, як на життя, або померемо.

«ЦЕ МРІЯ ВСЬОГО МОГО ЖИТТЯ»

Коли я була у Стобихві у 2016-му, то Галина Іллівна розповідала так:

— Хочу, щоб у нашому селі поставили пам'ятник усім тим односельчанам, які полягли в роки Другої світової війни і на фронтах, і в тилу. Як буде пам'ятник такий, то я зможу вмирати.

І ось тепер жінка, завівши про це мову, сказала:

— Тепер я вже можу вмирати. Стоїть у селі пам'ятний знак.

Відкрили його торік — 22 червня, у День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни. На трьох гранітних плитах виکارбувано імена 53 односельчан.

Галина Іллівна каже: — Я дуже довго виношувала цю мрію, яку в мене, по правді, вселила мама, розповідаючи про стобихівчан, які віддали життя за Україну. Відячна районному керівництву за те, що підтримало мене, що були залучені спонсорські кошти підприємців.

І тут же сама Галина Іллівна спростовує свої слова, що раз мрія збулася, то можна і вмирати. Виявляється, є у неї вже інший задум — аби в селі був хоч невеличкий краєзнавчий музей.

— Уже й експонатів чимало є, — говорить жінка. — І приміщення я пригледіла — у нас хат-пусток не бракує. У цьому мені підтримує моя дочка Клава, яка працює в центральній бібліотеці міста Ковеля.

...Ми ідемо сільською вулицею. Наша героїня показує ті хати-пустки, в одній з яких можна було б облаштувати експозицію. І наспівує («бо так легше згадати слова») гімн своєму селу, який написала 15 років тому — до 300-ліття першої згадки про Стобихву: «Село моє, краса моя, Лісами оповите. Життя моє, доля моя, потом, слізьми полите...»

Дай Боже здоров'я і натхнення жінці, яка в такому поважному віці трепетно й широко освідчується у великій любові своїй малій батьківщині.

Знай наших!

НАЙВІДОМІШИЙ КРАЄЗНАВЕЦЬ ЛЮБОМЛЬЩИНИ ОТРИМАВ ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

Нещодавно головному зберігачу фондів Любомльського краєзнавчого музею Олександрові Остапюку присвоїли звання «Заслужений працівник культури України». Для непосвячених це повідомлення може здатися буденним, але наші читачі добре знають усі заслуги Олександра Дмитровича

Сергій НАУМУК

Історик, музейник, краєзнавець, нумізмат, філателіст, колекціонер. Це все про нього. Олександр Дмитрович став достойним продовжувачем справи свого батька, Дмитра Олександровича, який заснував Любомльський краєзнавчий музей.

З дитинства майбутній музейник цікавився історією, ще хлопчиком знаходив на схилах городища в Любомлі старі монети, що його дуже приваблювало. Тому й не дивно, що одним із перших його захоплень стала археологія. Ще школярем брав участь в експедиціях. Уже пізніше Олександр Дмитрович неодноразово організовував розкопки на Любомльщині.

Після служби в армії Олександр Остапюк працював у Любомлі на різних посадах, але не полишав свого захоплення старовиною: колекціонував марки, монети, інші предмети. Відтак активно долучився до відновлення районного музею. Передав туди частину власної колекції, а з 1993 року очолив музей, яким керував до 2018-го.

За цей час фонди поповнилися тисячами експонатів, збагатилися чималими колекці-

Велику частину власних колекцій Олександр Дмитрович передав у музей.

ями нумізматики, фалеристики, філокартії, боністики, фотографії (частину предметів Олександр Дмитрович передав зі свого приватного зібрання). Було створено персональні фонди відомих уродженців

Любомльщини: акторки Наталії Ужвій, дисидента Данила Шумука, краєзнавця Дмитра Остапюка, поета Власа Мизинця, художника Миколи Букатевича, філолога Назарія Букатевича, генерала Олександра Скіпаль-

ського, письменників Володимира Лиса та Ростислава Братуня, поета Василя Гая, художниці Валентини Михальської, етнограф Архипа Данилюка.

Ще один штрих: Олександр Остапюк підготував собі добру

зміну і передав кермо директора молодому досліднику Юрію Фініковському.

Краєзнавець написав 120 наукових статей та десятки публікацій у мас-медіа, він автор монографії «З історії римо-католицьких парафій та польської общини Любомльщини на Волині».

Не дивно, що Олександр Дмитрович має чимало нагород. Він — лауреат обласної премії імені Миколи Куделі та премії імені Героя України Михайла Сікорського Національної спілки краєзнавців України, удостоєний відзнаки Міністерства культури «За досягнення в розвитку культури і мистецтва»,

Олександр Остапюк підготував собі добру зміну і передав кермо директора молодому досліднику Юрію Фініковському.

звань «Почесний краєзнавець України» і «Заслужений працівник культури Польщі».

Експедиції селами краю, зустрічі з цікавими людьми, пошуки унікальних артефактів (за деякими Олександр Остапюк, без перебільшення, вів справжнє полювання), архівні пошуки, наукові розвідки, популяризація минулого — усі напрямки роботи й перелічити.

Здавалося б, що тут складного? Дійсно, все просто, як в анекдоті про англійський газон. Так само і в музейництві: 25 років наполегливої праці — і Любомльський краєзнавчий по праву вважають найкращим районним музеєм області. А може, й країни. ■

Сірожупанну дивізію формували у Володимирі-Волинському

6 березня 1918 року у місто над Західним Бугом прибули сотні українських вояків, які стали основою 1-го куреня Першого стрілецько-вояцького полку

Андрій БОРКОВСЬКИЙ

Його створили в австрійському місті Фрайштадт із числа полонених російської армії, українців за походом, зусиллями Союзу визволення України.

До культурно-освітньої роботи у таборі полонених долучилися такі члени СВУ, як мовознавець Василь Сімович, доктор філософії, математик Володимир Левицький, політичний діяч Йосип Безпалко, скульптор, чотар корпусу Українських січ-

гарією січовики відгукуються на заклик українського уряду боронити рідний край. 25 лютого 1918 року 900 козаків та 5 старшин ку-

Зусиллями Івана Коссака створили комісію, яка уклала українську військову термінологію (от коли розуміли вагу слова!).

Полковника Івана Перлика у 1921 році розстріляли більшовики.

парламентської репрезентації, СВУ та варта УСС.

6 березня вони прибули у Володимир-Волинський, ставши основою для майбутнього полку, а пізніше дивізії. Під формування виділили необлаштовані казарми за містом, але вояки з ентузіазмом узялися за роботу.

Через три дні туди прибув капітан австрійського генерального штабу Кватерник, а з ним сотник УСС Іван Коссак. 10 березня приїхала делегація з Києва у складі сотника Григорія Сиротенка та представника військового міністерства Василя Байла, і справи пішли швидше.

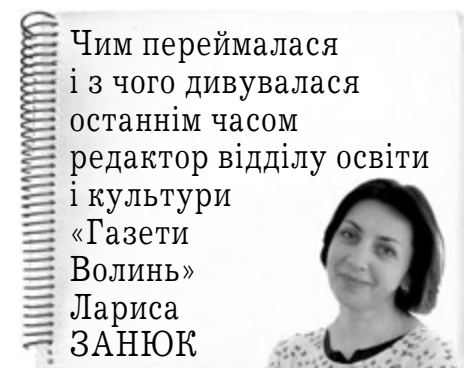
Зусиллями Івана Коссака було створено комісію, яка уклала українську військову термінологію (от коли розуміли вагу слова!), заняття проводилися рідною мовою.

12 травня 1918 року Перший стрілецько-вояцький полк розгорнувся у Першу стрілецько-козацьку, або, як її називали за кольором форми, Сірожупанну дивізію, яку очолив полковник Іван Перлик. Вона мала у своєму складі чотири полки піхоти, гарматний полк, інженерну сотню та кінний дивізіон. Потийний полк мав по три курені (кожен по чотири сотні) та кулеметну сотню. ■

■ Редакційний щоденник

ДОРОГІ ЧИНОВНИКИ, ЗАКУПІТЬ У ВОЛОНТЕРІВ СУВЕНІРИ З ВІЙНИ!

Чим переймалася і з чого дивувалася останнім часом редактор відділу освіти і культури «Газети Волинь» Лариса ЗАНЮК

...ЩО ВИХОВАТЕЛЮ ХОЧ РОЗІРВИСЯ НА ЧАСТИНИ, А ЗАРПЛАТА МІНІМАЛЬНА

Доведені до краю, педагоги закладів дошкільної освіти написали петицію до Президента з проханням-вимогою: вирішити проблему нерівності заробітної плати, адже ставка вчителя — 18 годин на тиждень, вихователя — 30, а отримує останній майже вдвічі меншу зарплатню, хоч суть праці однакова, а важливість і відповідальність надзвичайні. Зачепили слова звернення: «Як то воно — завести з прогулянки, роздягнути, нагодувати, проконтролювати туалет, вкласти в ліжка близько 30 дітей? Виховательку потрібно розірвати мінімум на 4 частини. Хто думає про нашу відповідальність?» Вас не торкають ці слова? А спробуйте вкласти спати одразу 30 дітей? Я пробувала. Це з рубрики «очевидне — неймовірне», особливо в молодшій групі, де п'ятеро плачуть, бо хочуть до мами, десятеро не можуть самотійно роздягтися, декілька водночас ідуть у туалет, решта просто не хоче спати, а ти суворо гримаєш: «Треба!» і перевтілюєшся в актора (загалом, акторство в дитсадку — це паралельна професія) та утаємниченим голосом розповідаєш нововигадану казку, бо ж мусиш умити усіх утихомирити й братися за конспекти та купу всіляких паперів, яких вимагатимуть завідувач, методист, медсестра і педид батьками прозвітувати, що Петрик їв, Миколка не їв, що в Оленки нежить, а Юрчик буде грибом у виставі, що Андрійкові треба щеплення, а Даринці принести піжаму. Озираючись назад, думаю, яка ж це у рази помножена відповідальність за життя дітей, їхнє здоров'я, безпеку, розвиток, світогляд, бо ж, як мовиться, «дошкілля — перша ланка в системі освіти, і від якості цього фундаменту залежить розвиток особистості, а отже, і рівень сукупного інтелекту та духовності нації». Чого ж так низько оцінюють працю вихователя, коли стільки на нього накопили, ледве дихає? На цій посаді зали-

Фото із «Фейсбуку»-сторінки Аліни КОСОВСЬКОЇ.

Волонтерка Аліна Косовська збирає «фронтний мотлох» і робить з нього музейні експонати.

шаються лише ті, хто має стаж і категорію, тому й трохи вищу зарплатню, решта звільняється з чисто матеріальних переконань. До речі, у Чернівцях уже б'ють на сполох: не вистачає вихователів, а завідувачі й методисти мусять садити дітей на горщики. От і докерувалися. До чого тоді всі ці високі матерії про «базові компоненти» і «компетенцію», державні вимоги до рівня освіченості, якщо вихователі на межі виживання і змушені підпрацьовувати додатково.

«А ще вони чомусь повинні взимку відкидати сніг на ділянку, навесні копати клумби, саджати квіти, восени гребти листя щодня! Це теж частина навчально-виховного процесу?! А чому така кількість дітей у групах? Який результат навчання можна очікувати? Будь ласка, почуйте крик душі вихователів, які просять достойної зарплати і відповідних умов роботи», — це все цитати з петиції, яких уже було кілька і їх не підтримали, бо ж голосів треба 25000, тому, педагого, ви й самі не пасуйте, потрудіться і проголосуйте за вирішення наболілого. Поділіться петицією № 22/050710-еп — може, й міністра освіти щось у ній зачепить.

...МИ НЕ ДОВІРЯЄМО НІ ВЛАДІ, НІ ЕКСПЕРТАМ, АЛЕ ВІРИМО ПОВІДОМЛЕННЯМ, ЯКІ НАДХОДЯТЬ ЧЕРЕЗ СОЦМЕРЕЖІ

Мойсес Наїм, венесуельський політик та журналіст, відомий як автор книжки у жанрі нехудожньої літератури «Занепад влади», однією з ознак нашого часу називає брак довіри. «Згідно з опитуваннями, люди не впевнені у чесності влади, полі-

Декоровані гілзи хоч і не вибухнуть більше, але не дають забути про війну.

«До чого тоді всі ці високі матерії про «базові компоненти» і «компетенцію», державні вимоги до рівня освіченості, якщо вихователі на межі виживання і змушені підпрацьовувати додатково.»

тиків, журналістів, науковців і ще більше — банкірів і бізнесменів. І навіть Ватикану. У США довіра громадян до виконавчої влади зараз найнижча за всі роки дослідження громадської думки. 82% американців сумніваються, що їхній уряд чинить правильно. Це світова тенденція: недовіра і скептицизм стали нормою», — каже автор. Довіра до влади — мінімальна, а легковірність до повідомлень в інтернеті — максимальна. Це парадокс. Пересилаємо друзям інформацію, яка потім виявляється неправдивою. Головне, щоб у повідомленні йшлося про наші ідеали та переконання, і ми проігноруємо бар'єр скептицизму, яким захищаємося від брехні та маніпуляцій, вважає Мойсес Наїм.

Якщо говорити про українське суспільство, то ще кілька років тому найбільший авторитет довіри був у церкви. А тепер дивлюся відео про переходи українців у нову Помісну церкву, слухаю, як сваряться люди на зібраннях, зневажають священника, який ще вчора відспівав рідних дідуся чи бабусю, вінчав молодят та хрестив немовлят, бачу, як церковні двері зрізають болгаркою чоловіки у шапках, навіть не перехрестившись біля храму, — і стає ніяково за людей і за церкву. Серед християн агресія і злість — це вже парадокс віри. Хочеться з такого зібрання «вірян» втекти в пустелю й не виходити. Краще бути Хомою недовірливим і не бути впевненим у тому, чого не бачив на власні очі, до чого не торкнувся пальцями, аніж передавати іншим чийось правду з чужих вуст і очей. Ліпше не вірити в те, що кажуть, а переві-

рити і переконатися, аніж вигукувати кимось вигадані ярлики.

За минулорічними опитуваннями, найбільше українці не довіряли владі, а їхня довіра розподілилася так: волонтерам — 37% опитуваних, Збройним силам — 37%, Церкві — 25%, громадським організаціям — 4%. За цюгорічними дослідженнями, усе ще гірше: наші співвітчизники зовсім не впевнені в усіх керівних інституціях, а вірять лише волонтерам і громадським організаціям. Поки що.

...ГІМНАСТКОЮ, ЩО СХОВАЛА БАЛЕТКИ І ВЗУЛА БЕРЦІ

Якось побачила в інтернеті фото кольорових підставок для олівців, тубусів, підсвічників та інших сувенірів і біля них — красуню з проникливим поглядом. І не подумала, що дівчина робить такі сувеніри із металу війни, як сама називає. Це — Аліна Косовська, доброволець, волонтер, військова письменниця, митець, засновниця фонду «Зорі надії», який збирає кошти на фронт через продаж експонатів зі своєї «Онлайн-крамнички». Аліна розповіла, що сувеніри створює з одnodумцями. «Спочатку збирала традиційний набір — гілзи, кілька хвостовиків та прапор з підписами бійців. А згодом командир приніс зі знешкодженої розтяжки якусь гранату з вм'ятиною. «Чому б не передати знешкоджений боеприпас для музею?» — подумала і попросила хлопців дістати звітти тротил. Пізніше ми навчилися виварювати гранати і розбирати УЗРГМи. Хороша ж ідея — перетворювати фронтний мотлох на експонати та комплектувати виставки. Тепер у нашому списку добрих справ близько двадцяти музеїв та сотні артефактів, часом навіть унікальних та оповитих спогадами бійців».

Розписані фарбами світильник із міни, підставка для олівців із гілзи, ручка з кулеметного патрона, тубус від заряду СПГ з петриківським орнаментом, тризуб із гілзи і навіть прикраси з металу війни — браслет і підвіска з гілзи — вражають. Щось обривається всередині і ниє. Не змогла б таке тримати в себе вдома чи на робочому столі. В Аліні ж інші відчуття, бо в мирному житті вона займалася художньою гімнастикою, а коли ополченці захопили рідне містечко, сховала стрічку й балетки, взула берці і пішла на фронт. Слухала в добровольчих підрозділах, волонтерила і воювала, тепер робить сувеніри з гілз від снарядів, щоб на мирних територіях знали, як війна спотворює все прекрасне. Ніжна дівоча натура після фронту намагається надати іншого сенсу тому, що несло смерть. Такі експонати потрібно придбати чиновникам, аби ручкою з кулеметного патрона підписували накази, щоб їхня рука напряму з'єднувалася із совістю, а сувеніри «Тубус від заряду СПГ» — закупити на гроші усіх кандидатів у Президенти їм же, аби знали ціну обіцянки. Чи, може, без тротилу ті снаряди їх не зворухать? ■

■ Новини

ЗАВЕЛИ В ТУПИК КРЕДИТИ?

У ніч на 3 березня лучанин вистрибнув з вікна

Ольга БУЗУЛУК

Мешканка вулиці Конякіна в обласному центрі почула гуркіт, ніби щось упало на дах кафе, прибудованого до багатопверхівки. Виглянувши у вікно, побачила тіло чоловіка без верхнього одягу і викликала поліцію. Медики,

рятувальники і правоохоронці, які прибули на місце події, зняли потерпілого з даху. На щастя, він був живий. Поліцейські з'ясували, що напередодні чоловік із громадянською дружиною були у родича. Коли повернулися, завели мову про кредити. Розхвилювавшись, чоловік пішов на кухню і вистрибнув з вікна. Його госпіталізували у міську лікарню.

Минулого тижня патрульні врятували від самогубства 27-річного лучанина, який хотів стрибнути з моста на вулиці Гнідавській. ■

НЕОБАЧНІСТЬ ВОДІЯ КОШТУВАЛА ЖИТТЯ ПІШХОДОВІ

2 березня на вулиці Козакова в Луцьку легковик «Дачія Логан» збив чоловіка

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Попередньо встановлено, що 33-річний лучанин не поставив транспортний засіб на ручні гальма, тож авто покотило-

ся і наїхало на 59-літнього місцевого жителя. Від отриманих травм потерпілий помер. За фактом порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, що спричинило смерть людини, слідчі розпочали провадження. ■

■ Професіонали

Навіть якщо це рак – потрібно боротися

Представляти читачам Юрія Федоровича Рожанського (на фото), заслуженого лікаря України, мабуть, буде зайвим, оскільки ім'я хірурга-онкогінеколога відоме не тільки нашим країнам. Про нього писала не раз «Волинь-нова»

Фото Зінаїди ПАХОЛОК.

Зінаїда ПАХОЛОК

Юрій Федорович не тільки досконало знає свій фак, а ще й опанував деонтологію, науку про медичну етику, правила і норми взаємодії лікаря з колегами і пацієнтами. Він упродовж двадцяти років очолює гінекологічне відділення Волинського обласного онкологічного диспансеру.

Проблема, яка викликає тривогу в досвідченого лікаря і його колег, — профілактика онкологічних недуг, зокрема раку шийки матки. У структурі захворюваності злоякісними пухлинами жіночих статевих органів він займає друге місце після раку тіла матки, а за показниками смертності — перше. Проте сьогодні з'явився прогрес у лікуванні хвороби. Німецькому медикові Харальду цур Хаузену вдалося встановити роль папіломавірусів у розвитку раку шийки матки (за це відкриття він став лауреатом Нобелівської премії у 2008 році). Тепер патологію можуть виявляти на клітинному рівні завдяки рідинній цитології. Знаючи першопричину захворювання, лікарі мають змогу вчасно знешкодити ланцюг, який призводить до раку.

Тому жінки повинні усвідомлювати важливість вчасного обстеження та звертатися до фахівців хоча б раз на рік. Однак лікаря Рожанського непокоїть прикра обставина: багато пацієнток приходять до нього вже із клінічними проявами. Юрій Федорович пригадує, що наприкінці 1980-х років у нашій країні розпочалося впровадження системи первинного обстеження груп клінічно безсимптомних осіб. Такий порядок потрібно відновити в Україні, спираючись на оглядові кабінети у жіночих консультаціях, поліклініках, амбулаторіях, фельдшерсько-акушерських пунктах.

«Юрій Федорович наголошує, що лікування онкохворих у Луцьку відбувається за стандартами, прийнятими у всьому світі.»

Потреба у профілактичній роботі зростає з огляду на раннє статево життя, зміну партнерів, куріння представниць прекрасної статі.

Онкогінеколог Юрій Федорович Рожанський очолює злагоджений колектив із 25 осіб. Поряд із батьком працює і син Тарас, який з відзнакою закінчив Львівський університет, стажувався в Німеччині, брав участь у міжнародних конференціях у Мілані, Ніці, Ліверпулі. Тарас Рожанський віддає перевагу лапароскопічним операціям, які є менш травматичними і кровотратними та передбачають короткий термін перебування у стаціонарі.

На початку медичної практики Юрій Федорович переймав досвід у лікарів Віктора Борисовича Шабелянського і Нелі Миколаївни Олійник, ветеранів волинської онкології. Нині тісну співпрацю Ро-

жанський налагодив із Національним інститутом раку в Києві. Не раз приїздила до Луцька оперувати завідувачка науково-дослідного відділення онкогінекології професор Людмила Іванівна Воробійова. Часто консультує волинських пацієнток її послідовник — професор Валентин Станіславович Свінцицький.

Юрій Федорович наголошує, що лікування онкохворих у Луцьку відбувається за стандартами, прийнятими у всьому світі. Своїми знаннями він ділиться охоче, читає лекції лікарям первинної медико-санітарної допомоги, виступає на міжнародних конференціях. Часто від нього можна почути: «Ми даруємо жінкам надію, що все буде добре, лише варто боротися за життя». ■

Вітаємо!

Сьогодні святкує 70-річний ювілей дорога дружина, мама, бабуся й прабабуся, жителька села Оздів Луцького району

Ганна Федеївна ЧЕРНЮК.

Спасибі за ласку, за ніжну турботу,
За чуйність, гостинність, невтомну роботу.
Господь хай дарує здоров'я і сили,
Спасибі, рідненька, що ви нас ростили.

Хай серце у грудях ще довго палає,
А руки, мов крила, нас пригортають.
Щоб здоров'я було, щоб жили — не тужили,
Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

Багата душею, метка, роботяща,
Живіть вічно, мамо, бо ви в нас —

найкраща.

З повагою та любов'ю
чоловік Микола, дочка Юлія, син
Юрій, зять Василь, невістка Тетяна, внуки
Мар'яна, Дмитро, Діана, Артем, Аліна,
Саша, Рома, Яна, правнуки Даринка, Аня.

РЕКЛАМА

ТЕРМІНОВО ПРОДАЄТЬСЯ ДАЧА.

Загороджена, земля доглянута, є металевий контейнер, вода. Дачний масив «Нива» (10 хв пішки до зупинок «Володимирська», «Боголюби»).

Тел. +380997490539.

ПІДПРИЄМСТВО РЕАЛІЗУЄ ТЕХНІКУ, ЯКА БУЛА У ВИКОРИСТАННІ І Є В ІДЕАЛЬНОМУ РОБОЧОМУ СТАНІ:

«Марал-125» з кукурудзяною жаткою і підбирачем — 2 шт., проведений капремонт 2012 р. на Хмельницькому комбайновому заводі; комбайни «Дон Лан» 1500Б — 2 шт., 2006 р. в., 2595 мотогодин, з ріпаковими столами, підбирачами, візками з жаткою; зерновий комбайн «Славутич» КЗС-9-1-2 шт., 2015 р. в., 650 мотогодин, з підбирачами, візками з жаткою; сівалки зернові +С.З. — 5,4-2004, 2005 р. — 2 шт.; диско-плуги — 2 шт.

ТЕЛ. 0673328261.

ДІАГНОСТИЧНО-ЛІКУВАЛЬНИЙ ЦЕНТР ІНТАВІТ

ПОСЛУГИ ГІНЕКОЛОГА

- огляд, мазки, кольпоскопія;
- лікування запальних процесів, ендометріозу, кісти яєчників;
- припалювання ерозії шийки матки **лазером**.

ЛІКУВАННЯ П'ЯВКАМИ

гіпертонії, варикозу, лімфостазу, тромбоемболії.

ВИДАЛЕННЯ ЛАЗЕРОМ

- бородавок, папілом, гемангіом, атером,
- капілярної сітки, почервоніння.

МАСАЖ, МАНУАЛЬНА ТЕРАПІЯ

Наша адреса: м. Луцьк, просп. Молоді, 4.

Тел.: (0332) 25-04-62, 0507674007, www.intavit.lutsk.ua

Ліцензія МОЗ України АТ №600385 від 7.06.2012 р.

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40   без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ **Стеля**

якісно **швидко** **надійно**

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ

ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ — ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ. ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 80-100 грн/год.

Тел.: (066) 67 92 077,
(097) 19 01 915.

БЕТОН / РОЗЧИН / ДОСТАВКА / БЕТОНОНАСОС 28М

ЕЛЕКТРОННА ВАГА 80Т

ЯКІСТЬ МАЄ СВОЮ ЦІНУ

ПІСОК, ЩЕБІНЬ

INTER BETON

м.Луцьк, вул.Наливайка, 90
Тел.: (0332) 20-30-35
(066) 177-79-63, (067) 361-83-93

■ Футбол

З «Ворсклою» щось не те, а в «Шахтарі» — Тете

«Динамо» ж перед поєдинками з «Челсі» втратило через травму Франа Соля

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Донецький «Шахтар» продовжує робити ставку на бразильців. Новим латиноамериканським придбанням «гірників» став 19-річний півзахисник «Греміо» з Порту-Алегрі на ім'я Матеус Кардосо Лемос Мартінс, якого зазвичай називають значно коротше — Тете.

І хоча на дорослому рівні юний талант ще не встиг зіграти за «Греміо» жодного матчу, клуб Ріната Ахметова не пошкодував викласти за бразильця 15 мільйонів євро.

Як пояснив генеральний директор «Шахтаря» Сергій Палкін, такі великі гроші вклали у перспективу: «Інвестували в придбання молодого талановитого футболіста. Віримо, що це наше майбутнє, що Тете виросте у велику зірку».

До речі, сума відступних, прописана в контракті Тете для потенційних покупців, вдесятеро перевищує витрати на його придбання і становить 150 мільйонів євро. Дай Боже, щоб на українському салі талант бразильця розквітнув настільки буйно, аби охочі викласти за нього такі грошіська колись справді знайшлися!

Тим часом «Чорноморець» шляхи посилення свого атакуючого потенціалу знайшов не в Латинській Америці, а в значно північнішій Ісландії. Орендований одеситами у польського клубу «Брук-Бет Термаліца» форвард Арні Вільямссон став першим ісландцем в українському чемпіонаті.

Натомість «Динамо» в поєдинках Ліги Європи з «Челсі»

Фото tsn.ua.

А зарплата 19-річного Тете — 120 тисяч євро. Це без преміальних. І скажіть — ми на одній планеті із ними живемо?

«Інвестували в придбання молодого талановитого футболіста. Віримо, що це наше майбутнє, що Тете виросте у велику зірку.»

муситиме розраховувати виключно на нападників-українців. Іспанець Фран Соль травмувався — тож усі сподівання на Назарія Русина та Владислава Супрягу.

Тим часом львівські «Карпати» після розгромної перемоги над «Ворсклою» і перед дербі з ФК «Львів» втрапили у гучний скандал. У всесвітній мережі з'явилося відео, на якому віце-президент «Карпат» Олег Смалійчук «смалить» таки «не по-дитячому».

Поважний клубний функціонер із десятком уболівальників «зелено-білих» перебуває в одному з барів. Чоловіки, вочевидь, добряче «підігріті», бо до пояса вже роздягнулися. Перебуваючи у «піднесеному» настрої, вони виспівують... вкрай образливих

і щедро приправлених ненормативною лексикою пісень на адресу земляків із ФК «Львів».

У підсумку Олегові Смалійчуку довелося заявити наступне: «Прошу вибачення у всіх уболівальників футболу і особливо у тих, чий діти дивилися це відео. За свої слова і вчинки потрібно відповідати. З цього моменту я вже не віце-президент ФК «Карпати». Дякую всім за підтримку. Це був дійсно крутий період мого життя. Приходьте на дербі, любіть футбол. Зустрінемося на фан-секторі. Вперед, «леви!»

До речі, саме дербі «Карпати» таки програли — та ще й «завдяки» курйозному автоголу...

Хоча на роль найбільшого невдахи перших двох «післязимо-мових» турів претендує таки

«бронзовий» призер попередньої першості — «Ворскла». Дві «сухі» поразки із загальним рахунком 0:7 — і полтавчани вже за межами першої шістки...

Результати 19 туру Чемпіонату України з футболу в УПЛ: ФК «Маріуполь» — «Олімпік» — 2:1; ФК «Львів» — «Чорноморець» — 0:1; «Арсенал-Київ» — «Десна» — 0:2; «Ворскла» — «Карпати» — 0:4; «Динамо» — «Зоря» — 5:0; «Шахтар» — ФК «Олександрія» — 2:0.

Результати 20 туру Чемпіонату України з футболу в УПЛ: «Десна» — «Динамо» — 1:2; «Чорноморець» — «Шахтар» — 0:1; «Зоря» — «Ворскла» — 3:0; «Олімпік» — «Арсенал-Київ» — 0:1; ФК «Олександрія» — ФК «Маріуполь» — 1:1; «Карпати» — ФК «Львів» — 0:1.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Шахтар» (Донецьк)	20	16	3	1	46-9	51
2	«Динамо» (Київ)	20	14	2	4	34-10	44
3	ФК «Олександрія»	20	11	4	5	27-18	37
4	«Зоря» (Луганськ)	20	8	7	5	28-19	31
5	ФК «Маріуполь»	20	8	4	8	23-32	28
6	«Десна» (Чернігів)	20	8	3	9	23-23	27
7	«Ворскла» (Полтава)	20	9	0	11	16-26	27
8	ФК «Львів»	20	6	8	6	18-20	26
9	«Карпати» (Львів)	20	5	5	10	25-31	20
10	«Олімпік» (Донецьк)	20	4	7	9	23-30	19
11	«Чорноморець» (Одеса)	20	4	3	13	12-31	15
12	«Арсенал-Київ»	20	3	2	15	10-36	11

У гонці бомбардирів лідує Жуніор Мораєс («Шахтар») — 15 голів.

РЕКЛАМА

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ **МІНІ-ТРАКТОРИ**
 «Сінтай», «Джинма»,
 «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ
 (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка»
 «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
 5-15 К.С.

Гарантія
 запасні частини,
 навчальне
 обладнання,
 доставка.

Доступні ціни
 Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ
 З ІМОНІВІСТІЮ ВІДШКОДУВАННЯ ВІДСОТІВ

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21
 (р-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а
 Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

ТЕПЛО ПОРТ

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

Департамент культури Луцької міської ради
 Східноєвропейський національний університет
 імені Лесі Українки
 Волинський академічний обласний театр ляльок
 Волинська крайова організація Всеукраїнського товариства
 «Промісія» імені Тараса Шевченка

ЛУЦЬКА МІСЬКА РАДА
 ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ

10 березня 2019 року 15.00
 Волинський академічний обласний театр ляльок (вул. Кривий Вал, 18)

До 205-ї річниці від Дня народження Кобзаря

Марія

Моновистава
 за поемою
 Т.Г. Шевченка

Головна виконавиця
Світлана Кресак

Беруть участь:

- вокальний гурт «Тверіада» у складі Марії Вислоцької, Тетяни Леуш, Олени Богдан, Марії Нікітич, Андрія Роїка
- пластичний дует — Анастасія Оришук, Іванна Оришук

Музика композитора Геннадія Гусінцева
 Режисер-постановник — Віталій Герасимлюк

Вхід вільний

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **30 грн (за сайт + 30)**. **ВАРТІСТЬ ОГОЛОШЕННЯ ПРО ЗГУБУ — 30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається у Луцьку однокімнатна квартира (56,3 кв. м, 2 поверх, два балкони). Ціна 563 000 грн. Тел. 066 66 06 303.
- У Новолинську продається новий будинок (147 кв. м). Біля будинку — 2-поверхове приміщення (110 кв. м), два гаражі, склад. Є приватизована земельна ділянка (0,010 га). Тел. 067 92 85 669.
- Продається у с. Перемиль Горохівського району дерев'яний приватизований будинок (93 кв. м, газ, вода). Є літня кухня, хлів, льох, садок, 45 соток городу. Ціна договірна. Тел. 095 31 17 822.
- Продається у Горохівському районі будинок (81 кв. м, 3 кімнати, кухня, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є льох, 5 сараїв, колодязь, сад-город (0,57 га). Ціна 170 000 грн. Торг. Тел.: 097 09 33 977, 096 35 79 670.
- Продається добротний будинок у с. Журавичі Ківерцівського району (біля лісу). Зроблений ремонт, пластик вікна, ванна, душ, туалет. Є льох, криниця, літня кухня, мурований хлів, город. Ціна 379 000 грн. Торг. Тел. 095 51 03 626.
- Продається цегляний будинок (5 кімнат, газ, вода, телефон) у с. Борохів Ківерцівського району (8 км від Луцька). Є цегляні надвірні споруди, 0,30 га приватизованої землі. Тел.: 097 32 70 741, 050 07 73 763, 063 12 08 910.
- Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли під розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Терміново продається будинок з усіма господарськими спорудами. Є газ, літня кухня, льох, хлів, криниця, дві земельні ділянки (0,40, 0,38 га), садок. Можлива оплата частинами (с. Печиховсти Горохівського району). Тел.: 067 41 92 017, 067 64 54 352.
- Продається у місті Рожище на вул. 1 Травня цегляний будинок (77 кв. м, 3 кімнати, ванна, кухня, газовий котел, санвузол, електрика, 2 кладовки, горіще). Є підвал, гараж, земля (0,11 га). Ціна договірна. Тел. 068 62 49 683.
- Продається будинок (95 кв.м) у смт Колки, вул. Набережна. Є ділянка (11,24 сотки). Ціна договірна. Тел. 097 30 56 818.
- Продається цегляний будинок з усіма господарськими спорудами. В будинку є газ, вода, туалет, бойлер, парове опалення (с. Угринів Горохівського району). Тел. 066 06 69 034.
- Продається житловий будинок (5 кімнат, кухня, санвузол, усі комунікації). Є літня кухня, льох, хлів, город. Усе приватизоване. Подвір'я заасфальтоване, є можливість добудови (м. Берестечко Горохівського району). Тел. 050 65 76 225.
- Продається приватизована земельна ділянка (0,12 га) у с. Рованці Луцького району. Тел.: 050 01 55 751, 050 55 81 223.
- Продається у м. Ківерці приватизована земельна ділянка (0,06 га) під забу-

дову. Тел. 099 02 78 610.

- Продається ділянка (40 соток) с/г призначення у с. Тарасове (біля дороги до Боголюбської лікарні). До зупинки маршрутного таксі - 20 метрів. Комунікації всі поруч. Тел.: 097 32 16 261, 099 24 27 709.

АВТОРИНОК

- Продається автомобіль «Москвич Іж-Комбі», 1988 р. в. Ціна 15 000 грн. Тел. 099 79 75 164.
- Продається автомобіль ВАЗ 21-04, 1992 р.в., у доброму робочому стані. Тел. 068 59 88 229.
- Куплю автомобіль на іноземній або українській реєстрації. Розгляну всі варіанти. Тел. 068 79 75 762.
- Куплю мотоцикл «Урал» або К-750, МТ (запчастини до них). Тел.: 050 67 43 221, 096 05 84 820.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам двигун Д-240 (стояв на ЗІЛ-130) та запчастини до МТЗ. Тел. 098 51 69 673.
- Продам: сівалки кінні та тракторні (анкерні та сошникові на 15, 17, 26, 30 анкерів, а також з баком на міндобриво), картоплекопачки однорядні (німецького виробництва - «Кромаг», «Кухман», «Шмутцер»), картоплекомбайни «Хассія», «Болько». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продам причіп 2 ПТС-9 (зроблений під лісовоз, зігнутий дисель). Тел. 099 73 59 139.
- Продається 6-рядна бурякова сівалка точного виміру «Гама», привезена з Європи. Можлива доставка. Тел. 096 96 95 596.
- Продам 3-корпусний плуг (35). Тел. 098 51 69 673.
- Куплю від фрезерного бурякового культиватора одну секцію. Тел.: 095 11 92 755, 095 94 58 501.
- Продаються зернозбиральний комбайн «Масей Фергюсон» (шир. жатки - 2,5), зернова сівалка СЗУ-3,6. Тел. 096 57 61 609.
- Продам нависний обприскувач (400 л, б/в). Тел. 095 89 86 216, 097 59 22 903.
- Терміново продається трактор Т-40 у доброму робочому стані. Є документи. Недорого. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.
- Недорого продається трактор Т-25, 1992 р. в., у доброму стані. Тел. 096 72 22 134.
- Продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ, 1992 р. в., нова гума, після капремонту, у доброму робочому стані. Тел. 066 38 05 887.

- Продається трактор МТЗ-80 у доброму стані (нові стартер, акумулятор). Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.
- Продам мототрактор «Булат-160» у доброму стані, 15 к/с, 2017 р. в. Ціна 54 000 грн. Тел. 098 07 22 607.
- Продам трактор Т-25, привезений з Польщі, у доброму стані, недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.
- Продається комбайн «Клаас Протектор», шир. жатки - 3,7 м, є січкаря. Тел. 066 96 94 045.
- Продається різна с/г техніка: картоплесаджалки, картоплекопачки, картоплекомбайни, плуги, культиватори, дискові борони, ґрунтофрези, косарки, сінограбарки, обприскувачі, розкидачі міндобрив, сівалки, прес-підбирачі, зернозбиральні комбайни. Тел.: 067 93 46 442, 095 15 53 666.
- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

- Продам: трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), ґноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різна с/г техніка. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.
- Продається трактор Т-25, привезений з Польщі, у доброму стані. Можлива доставка. Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.
- Недорого продається трактор Т-25, привезений з-за кордону, у дуже доброму технічному стані. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.
- Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

РІЗНЕ

- Продам холодильник «Атлант» (б/в, білоруського виробництва). Ціна договірна. Тел. 066 77 27 283.
- Продам диван і два крісла (б/в). Ціна договірна. Тел. 099 33 62 441.
- Продам роги лося, зарубіжну класичну літературу (м. Луцьк). Тел. 050 70 97 332.
- Продам у доброму стані холодильникну горизонтальну вітрину (б/в, 5 років, скляну, 1,3 м) або односторонню вертикальну. Ціна договірна. Тел. 096 45 37 730.
- Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізані та необрізані), рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продам: жом, торфобрікет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, ґній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам: дрова рубані (твердої породи), жом, торфобрікет, цеглу (нову та

б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продам: цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрікет, пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги міні-навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам: оцинкований металопрофіль (некондиція, ціна 82 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (110 грн/кв. м), оцинкований металопрофіль (104 грн/кв. м), металочерепицю (137 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40 x 2, ціна 60 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20 x 2, ціна 40 грн/п. м). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.
- Продаються у Рожищенському районі романівські вівці (кітні). Тел. 095 61 11 163.
- Продам хорошого коня у добрі руки (с. Гораймівка Маневецького району). Тел. 097 99 14 858.
- Продам тільну корову (10 років, отел — кінець березня). Тел. (0332) 79-13-18, 095 82 43 613.
- Продається спокійний робочий кінь (7 років). Ціна 17 000 грн. Тел. 098 43 59 076.
- Продається кінь (6 років). Ціна 17 000 грн. Можливий торг (8 км від м. Ківерці). Тел. 050 86 09 791.
- Продам у Рожищенському районі кобилу (4 роки 5 міс.). Тел.: 068 13 89 596, 097 47 73 088.
- Продається теличка (1,5 міс.) від молочної корови, яка дає 30 л молока на день. Тел. 050 13 25 278.
- Продам спокійну молоду кобилу (2 роки 2 міс.). Тел.: 067 75 35 548, 050 19 39 526.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.
- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.
- Куплю корів, биків, коней, лошат. Тел. 068 91 57 460.
- Продам зерно пшениці з сажкою (6 т). Тел. 096 56 99 417.
- Продається солома в тюках (Ківерцівський район). Тел. 096 90 54 344.
- Продам цуцена німецької вівчарки. Тел. 050 43 81 896.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

● Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. - 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний дуб). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений державний акт на право власності на земельну ділянку (серія ЯМ № 535680), виданий на ім'я Ціпошук Людмила Степанівна, вважати недійсним.
- Загублений студентський квиток (серія ВС № 11774783), виданий Східноєвропейським національним університетом імені Лесі Українки на ім'я Яцюта Ганна Валеріївна, вважати недійсним.
- Загублену картку водія (UAD 0000086815000, дійсно до 30.12.2021р.), видану на ім'я Павлюк Микола Петрович, вважати недійсною.

Тема № 1

У ШТАБ-КВАРТИРІ НАТО УКРАЇНКАМ АПЛОДУВАЛИ СТОЯЧИ

Закінчення. Початок на с. 1

Мирослава КОЗЮПА

Галинка Клемпоуз (позивний Перлінка), будучи студенткою, активно займалася волонтерством: невпинно організувала збір допомоги нашим бійцям і возила її на Схід разом з іншими волонтерами. Навіть потрапила до числа «карателів» на сайті бойовиків «Трибунал». Згодом у 46-му батальйоні почала займатися аеророзвідкою. Керуючи коптером, «пташечкою», досліджувала маршрути ворогів, фіксувала їхні вогневі точки, техніку. «Ми добровольці, які не вибрали армію як професію. Але ми маємо розуміння, яким військо повинне бути! Насправді нашим збройним силам потрібна взаємодія з НАТО як приклад потужної професійної армії із сучасними технологіями», — зазначила дівчина.

Очільниця батальйону «Госпітальєри» Яна Зінкевич із Рівного, яка замість продовжити здобувати освіту, стала на захист Батьківщини, щойно отримавши диплом, говорила про труднощі повернення з війни, депресію та самогубства серед колишніх військовослужбовців. Тендітна жінка, яка винесла з поля бою понад 200 наших солдатів, пережила страшну ДТП, але продовжує воювати за Україну навіть в інвалідному візку, чи не вперше публічно поділилася власним важким досвідом переживання поствоєнної травми. «Після повернення з війни ветеран втрачає три основні речі: самоідентифікацію, мету, коло спілкування. Інвалідність для повнолітніх постраждалих у нашій країні часто означає неможливість отримати освіту, влаштуватися на роботу через дискримінацію, недоступність та відсутність інклюзивності. В моєму випадку ситуацію ще більше ускладнив той факт, що я — жінка. Не могла навіть подумати, що за два роки після закінчення безтурботного та мирного життя вип'ю всі ліки, які знайду в квартирі, намагаючись покінчити життя самогубством. Щоб протистояти наслідкам війни, Україні

Пошарпаний вітрами і пропалений кулями бойовий прапор захисниці привезли у Брюссель як символ протистояння з агресором.

необхідний обмін досвідом із країнами — членами НАТО щодо запобігання, лікування та збору статистики випадків самогубств серед ветеранів. Як кажуть у нашому середовищі, з війни можливо прийти,

«Ми добровольці, які не вибрали армію як професію. Але ми маємо розуміння, яким військо повинне бути!»

але неможливо повернутись», — зазначила відома «госпітальєрка».

«Те, що я побачив на екрані, вражає. Ця війна триває вже п'ять років, і, скажу відверто, про неї неможливо дізнатися на шпальтах європейських газет, наприклад у Парижі. Там її просто немає», — цими враженнями від перегляду французького офіцера ділиться Майя Москвич. Волинянка воювала у підрозділі генерала Кульчицького, а коли була комісована за станом здоров'я, виборола два «золота» на Іграх нескорених у Сіднеї.

Після повернення додому дівчата з упевненістю сказали: місія виконана! «Ми донесли меседжі,

адже кількість контактів, які нам дали та попросили написати, свідчать про результат. Із ветеранами хочуть говорити, їм кажуть: дякую за службу», — зізналася Андріанна Арехта. А парамедик Дар'я Зубенко поділилася відчуттями, що дорога до НАТО нам відкрита: «Спостерігаючи те, як швидко ми здатні змінюватись, я вірю в реальність отримання плану щодо членства до 2023 року. Тільки потрібно більше рішучості у боротьбі з тими, хто опирається змінам».

У стінах штаб-квартири також організували фотовиставку «Камуфляж» і навіть провели майстер-клас із плетіння маскувальної сітки. До роботи долучилися всі охочі, навіть поважні представники НАТО і присутні світові дипломати. До речі, готову сітку відправлять у район проведення операції Об'єднаних сил на Сході України.

А наші дівчата довели, що можуть не тільки воювати на передовій, але й у стінах, де вирішуються військові питання. Вони зробили безпрецедентний крок в історії дипломатії. І схоже, достукалися до сердець світових військових лідерів. Бо говорили серцем і оперували правдою. ■

Про це говорять

фото: ripost.rivna.ua

За фото з лисицею — скандал і заява у поліцію

Рівненська зооохисниця Алла Лосік викликала патрульних до дівчини, яка гуляла з твариною у центрі Рівного та пропонувала перехожим зробити знімок із «рудюю» (на фото)

Левко ЗАБРИДНИЙ

Зооохисниці зателефонували працівники краєзнавчого музею, які розповіли, що тварина тремтить та має нездоровий вигляд. Алла Лосік стверджувала працівникам поліції, що дівчина та її компаньйон за гроші пропонували рівнянам сфотографуватися з лисом, а це, зазначає, жорстоке поводження з тваринами. Додає, що це не перший випадок такого заробітку цієї родини. Мовляв, поні, які були біля Лебединки в попередні роки, — також їхня ідея.

Патрульні, які приїхали на виклик, зазначили, що жорстокого поводження, на перший погляд, не помічають. Тим паче, дівчина запевняла, що на тварину є паспорт, щороку їй роблять усі потрібні щеплення, а утримує її родина, бо знайшла півтора року тому біля дороги — лисиця була підбитою.

«Її треба було викинути чи здати в зоопарк?» — запитала дівчина полісменів. Ті відповіли, що у зоопарк.

Алла Лосік наполягла на складанні акта про порушення. Як повідомила речниця патрульної поліції Рівненщини Оксана Юрченко, акт інспектори не склали, але задокументували покази зооохисниці та передали їх у міськвідділ поліції.

Притягати до відповідальності, кажуть правоохоронці, ймовірно, нікого не будуть. Бо відповідно до закону про захист тварин від жорстокого поводження, фотозйомки з ними — не злочин, якщо при цьому звірі не зазнають травмувань та болю. Щодо утримання диких тварин у неволі, то для цього потрібен дозвіл Мінекології та створення для них належних умов. Щоправда, є винятки: дозвіл не потрібен, якщо врятованого представника фауни прихистили тимчасово, а також «допускається утримання дрібних диких тварин, які традиційно утримуються людьми в неволі і для них можуть бути забезпечені належні умови».

За розповідями рівнян, лисицю дівчина доглядає. Не раз бачили їх на прогулянках і помітили, що тварина до хазяйки ставиться «з любов'ю». ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Перевіривши або відтворивши у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди видавцю.

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора	
Уліцький Василь Михайлович	72-39-89
Світлівська Галина Йосипівна	72-20-07
Рузак Петро Макарович	72-38-94
Римар Микола Анатолійович	72-38-94
Научук Сергій Васильович	72-51-02

Відповідальний секретар

Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря

Харчук Олена Андріївна 72-06-66

Місюк Олена Миколаївна 72-06-66

Головний художній редактор

Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя

Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації

Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Соціального захисту

Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94

Економіки

Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури

Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу

Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами

Снічук Христина Миколаївна 72-38-94

Приватних оголошень

Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальні кореспонденти

Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Криштоф Олег Степанович 72-51-02

Фотокореспонденти

Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136

Реєстраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**Тираж 28800.
Замовлення № 316.**